

II Міжнародна науково-практична інтернет-конференція (25-26 квітня 2018 р., м. Бердянськ)

У повісті «Мертві ненаситні» Захер-Мазох розгортає світ народнопоетичних уявлень вустами наратора Манведа: «У селянських хатах порядкує дід, потайки допомагає доїти корів, замітає світлиці, миє посуд, чистить коней, а показується в образі крихітного чоловічка з довгою сивою бородою тідлькт тоді, коли має померти господар дому» [3, с. 151]. Також Манвед продовжує оповідь про русалок, «хоробрих і закоханих» мавок, відьом-ворожок, летавиць та ін. Як зауважує дослідниця А.-Г. Горбач, Захер-Мазох «не студіював докладніше ні говірки, ні фольклору, ні демонології гуцулів, а знав тільки те, що було тоді в Галичині доступне через твір Ю. Коженьовського «Karpassu gorale» та із записів батька, шефа львівської поліції, що перед 1848 роком розправлявся з опришківським рухом» [1]. Отже, провінційний антураж художнього світу творів Захер-Мазоха є одним із засобів міфологічного наповнення просторової реальності - злиття людини з природою, протікання буттєвого часу (зміна пір року), непроникність (відголоски) європейської цивілізації, збереження автентичності та архаїки мислення, пов'язаного із фольклорними віруваннями.

Література

1. Горбач Анна-Гая. Українська тематика в творчості Захер-Мазоха / Анна-Гая Горбач. - Електронний ресурс. Режим доступу: <http://www.ji.lviv.ua/n6texts/horbach.htm>
2. Гурдуз А. Міфопоетика літературного твору та міфопоетична парадигма: теоретичний аспект / А. І. Гурдуз // Зарубіжна література в школах України. - 2006. - № 6. - С. 57-59.
3. Захер-Мазох Леопольд фон. Вибрані твори [Текст] / Леопольд фон Захер-Мазох; авт. післямови Лариса Цибенко. - Л.: Літопис: Центр гуманіт. дослідж. Львів. держ. ун-ту ім. І. Франка, 1999. - 383 с.

РЕАЛИЗАЦИЯ ЯЗЫКОВОГО СОЗНАНИЯ В РЕЧЕВОМ ПОВЕДЕНИИ ЛИЧНОСТИ

Декастро В.С., магистрантка
Бердянский государственный педагогический университет,
Бердянск, Украина

С античности проблема «язык и личность» вызывала интерес лингвистов. В европейском языкознании она возникла при рассмотрении социальной природы языка, соотношения языка и речи, языка индивида и коллектива.

В качестве основных подходов к изучению языковой личности выделяют социолингвистический подход (В. А. Аврорин, Р. Белл, Т. И. Ерофеева, А. Д. Швейцер, Т. В. Кочеткова).

Актуальность данной работы обусловлена тем, что языковая личность является носителем языкового сознания. Языковое сознание - это опосредованный языком образ мира той или иной культуры. Языковое сознание личности реализуется в речевом поведении, которое определяется коммуникативной ситуацией, языковым и культурным статусом, социальной принадлежностью, мировоззрением.

Наука III тисячоліття: пошуки, проблеми, перспективи розвитку

Основным отличием понятий «языковая личность» и «речевой портрет» выступают временные рамки анализа функционально-коммуникативных характеристик человека. Создавая речевой портрет можно рассматривать определенный отрезок времени, а «языковой личности» свойственна динамика в ее развитии.

Язык является одной из активных форм познания действительности, он дает нам реальный образ мира, который человек стремится постичь на протяжении столетий.

Литература

1. Богин Г. И. Концепция языковой личности / Г. И. Богин. - М., 1982. - 270 с
2. Варламова О. Н. Речевой портрет матери в лингвокультуре: к реализации научного проекта / О. Н. Варламова // Вестник Кемеровского государственного университета. - 2015. - № 4-3 (64). - С. 184-188.

ФРАЗЕОЛОГІЗМИ НА ПОЗНАЧЕННЯ ВІДЧУТТЯ БОЛЮ

Денисова А. С., аспірантка
Бердянський державний педагогічний університет
м. Бердянськ, Україна

У всіх представників тваринного світу, ураховуючи людину, нервова система покликана сигналізувати про загрозу пошкодження і реагувати рівнем захисту для збереження життя. Нейрофізіологічне поняття, яке означає сприймання, проведення і центральну обробку сигналів про загрозові процеси, називається ноцицепцією, а система, яка реалізує передачу таких сигналів - ноцицептивною. Важливим компонентом цих сигналів є **біль** [1, с.9]. На відміну від інших різновидів відчуттів людини, за допомогою яких людина отримує інформацію про навколишній світ, функція болю - повідомляти про внутрішні та зовнішні небезпеки, які загрожують людському організму.

Біль - це відчуття фізичного страждання [4, с. 186]. Біль - це неприємне сенсорне та емоційне переживання, пов'язане з істинним або потенційним пошкодженням тканин... [9, р. 248].

Фразеологізми на позначення больових відчуттів мають свою специфіку. Біль може супроводжуватися в усьому тілі, або лише в окремих органах. Для опису головного болю найчастіше використовуються ФО з однойменним компонентом-соматизм (*голова розвалюється (розривається, розлітається, тріщить* [7, с.33]; [8, с.183], як (*мов, ніби*) *сови ночували в голові* [8, с.841]); на позначення болю між ребрами (*ссати (смоктати) під ложечкою* [2, с. 164]); болю в усьому тілі - як (*ніби, наче*) *поламаний* [8, с.668], *брало на корчі* [3, с.40], *вивело очі на лоб (на лоба)* [8, с.81], *дух запирає* [2, с. 47], *нило тіло* [3, с.250], що сигналізують про погіршення загального стану організму, відчуття слабості і млявості.

Спазм - це стійке мимовільне скорочення м'язів або окремих їх волокон, яке виникає внаслідок реакції на біль [6, с. 483]. Для позначення такого стану у свідомості нації сформувалися асоціативні уявлення з частинами тіла, які безпосередньо беруть участь у цьому процесі. На позначення описаного стану